

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 7C/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517202979
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2517202979.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: O. W., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom S. XXX, S., doručovacia adresa: Spartakovská 4, Trnava, proti žalovanej: Obec Borovce, so sídlom Borovce 168, Borovce, IČO: 00312304, o zaplatenie 1.450,80 eura, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 24.4.2017, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 27.4.2017, upresnenou podaniami doručenými súdu dňa 30.4.2018 a dňa 10.5.2018, sa žalobca domáhal od žalovanej náhrady škody v sume 1.450,80 eura, ktorá mu mala vzniknúť nepriznaním príspevku na bývanie za obdobie od 1. mája 2011 do 1. júla 2013 na základe potvrdenia vydaného starostom obce Borovce.

2. Žalobný nárok žalobca odvodzoval od svojej žiadosti o príspevok na bývanie zo dňa 27.4.2011 za obdobie od 1.5.2011 v sume 55,80 eura. Tento mu nebol priznaný vzhľadom na informáciu o nedoplatku žalobcu na daniach k 18.7.2011 v sume 805,37 eura, obsiahnutú v potvrdení žalovanej z evidencie daní a poplatkov, ktoré potvrdenie poskytol starosta žalovanej prvostupňovému orgánu rozhodujúcemu o žiadosti žalobcu o príspevok na bývanie. Žalobca dodal, že za mesiace september 2010 až december 2010 a január 2011 až apríl 2011 nedlhoval na daniach žiadne peniaze. Starosta obce preložil príslušnému štátnemu orgánu rozhodujúcemu o žiadosti žalobcu o príspevok na bývanie iba potvrdenie, ktoré nie je relevantný právny doklad, a nepredložil tomuto štátnemu orgánu právoplatné rozhodnutie vydané Obecným úradom Borovce, opečiatkované, datované a podpísané. Skutočnosť, že žalobcovi nebol priznaný príspevok na bývanie na základe uvedeného potvrdenia starostu obce Borovce, vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. k. X. zo dňa 10.8.2011, podľa ktorého žalobca nespĺňa nárok na príspevok na bývanie, nakoľko nemá uhradené náklady spojené s bývaním a nepredložil doklad o zaplatení týchto nákladov za predchádzajúcich šesť po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov, resp. nepreukázal uznanie dlhu a dohodu o splátkach. Žalobca uviedol, že žije v zime, v špine pre nezákonné konanie starostu obce Borovce od 1.3.2011 bez dodávky pitnej vody, bez dodávky elektrickej energie a bez dodávky plynu s doživotne poškodeným zdravím, konkrétne s poškodením chrbtice, všetkých zubov v ústnej dutine, plesní na nohách a s infekčným ochorením na oboch predkoleniach dolných končatín. Odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/8/2015 zo dňa 4.11.2015, uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/2012-86 a č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016 bez toho, aby popísal skutkové okolnosti, pre ktoré odkazuje na tieto rozhodnutia.

3. Uznesením č. k. 7C/29/20107-9 zo dňa 12.4.2018 súd konanie zastavil z dôvodu, že ako žalovaný bol v žalobe pôvodne označený Obecný úrad Borovce, ktorý nemá právnu subjektivitu. Proti uzneseniu o zastavení konania podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 9Co/255/2018-45 zo dňa 12.3.2019, ktorým napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil s odôvodnením, že žalobca v odvolaní proti uzneseniu o zastavení konania odstránil vady v označení žalovaného, pričom uviedol aj IČO obce Borovce.

4. V odvolaní proti uzneseniu o zastavení konania a v podaniach, ktorými žalobca upresňoval a dopĺňal svoje odvolanie, ako aj ďalšími písomnými podaniami, žalobca uviedol okrem iného, že nikdy nemal prechodný pobyt na Spartakovskej ulici 4 v Trnave, že žije v zime a v špine ako v koncentračnom tábore bez dodávky pitnej vody od roku 2006, príp. 2002, bez dodávky elektrickej energie od roku 2006 a bez dodávky plynu od roku 2006. Dodal, že poberá starobný dôchodok v sume 305,- eur mesačne, z ktorého sú mu vykonávané zrážky titulom exekúcie v sume 70,34 eura, a teda jeho „čistý“ starobný dôchodok po vykonaní zrážok exekúcie je 234,66 eura, z čoho si hradí školné a ubytovanie v hoteli z piatka na sobotu. Ako ďalšie poškodenie zdravia uviedol zhoršenie zraku na 4,5 dioptrií, zhoršenie sluchu o 80 % a že mu zostali iba korene zubov. Uviedol, že starosta obce Borovce neuspel vo veci, o ktorej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 4Sžf/8/2015, proti ktorému nie je prípustný opravný prostriedok.

5. Z rozhodnutí, na ktoré žalobca opakovane odkazoval v priebehu celého sporu, žalobca predložil konajúcemu súdu iba uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016 a rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. k. X. zo dňa 10.8.2011. Uviedol, že Krajský súd v Trnave predmetným uznesením zo dňa 31.3.2016 uložil Obecnému úradu Borovce povinnosť konať vo veci odvolania navrhovateľa proti platobným výmerom č. XXX zo dňa 14.3.2011 a č. 271 zo dňa 2.3.2011. Žalobca predložil aj rozhodnutie dekanke Trnavskej univerzity v Trnave, Právnickej fakulty zo dňa 13.6.2019 o prijatí žalobcu na dennú formu štúdia v bakalárskom stupni vysokoškolského štúdia v študijnom odbore právo v akademickom roku 2019/2020 v štandardnej dĺžke štúdia v trvaní 3 rokov, výpis z účtu stavebnej sporiteľne za rok 2018, rozhodnutie Sociálnej poisťovne zo dňa 29.11.2018 o zvýšení starobného dôchodku, oznámenie Sociálnej poisťovne o vykonávaní zrážok z dôchodku z viacerých exekúcií a súdneho výkonu rozhodnutia a o výške sumy dôchodku po odpočítaní zrážok. Žalobca zastáva názor, že vzdelávanie zo sumy 241,28 eura (pozn. ktorú poberá ako starobný dôchodok po vykonaní zrážok z dôchodku) má prednosť „pred všetkým.“ Zamestnanci Daňového úradu Piešťany v roku 2003 preukázali neznalosť zákona č. 431/2002 Z. z. o účtovníctve, keďže nepochopili, že výdaj v hotovosti sa účtovnej knihe účtuje na základe výdavkového pokladničného dokladu a že neznalosť zákona preukázala aj sudkyňa Mgr. Ingrid Šimonová v konaní sp. zn. PN 11Cb 32/03, a to zákona o účtovníctve z roku 2002 a neznalosť § 58 ods. 4 zákona o notároch, keďže bola zneužitá úradná pečať notára JUDr. Milana Rovňáka. Uviedol, že nezákonný stav, odkedy žije v zime a v špine ako v koncentračnom tábore, pretrváva od 22.8.2002 nebankovou spoločnosťou S.O.S. financ spol. s r. o., potom nasledoval nezákonný postup Mgr. Ingrid Šimonovej v konaní sp. zn. PN 11Cb/32/03 a že nedala žalovanému v súdnej sieni do rúk vyjadrenie k „sfalšovanej“ písomnosti z čl. 104 a 105. Na zdravotné prehliadky nemohol žalobca chodiť, nakoľko nemal zaplatené sociálne poistenie. Opätovne vymenoval svoje zdravotné diagnózy, ktorú už uviedol skôr, a tento výpočet doplnil o ďalšie.

6. Návrhom datovaným 30.4.2018, doručeným súdu dňa 30.4.2018, sa žalobca domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil Obecnému úradu Borovce, zastúpenému starostom obce, povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.450,80 eura titulom náhrady škody, ktorá žalobcovi vznikla nezákonným postupom starostu obce Borovce. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že žije v zime, v špine, bez dodávky pitnej vody, elektriny a plynu, že má doživotne poškodené zdravie, pretože má problémy s chrbticou, s dutinou ústnou, s plesňami na nohách a s infekciou na predkoleniach dolných končatín. Odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/8/2015 zo dňa 4.11.2015 a na uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/212-86 zo dňa 31.3.2016 bez toho, aby uviedol, prečo by mali byť listinnými dôkazmi preukazujúcimi odôvodnenosť jeho návrhu. Návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bola v podateľni súdu pridelená spisová značka 15C/4/2018. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca doplnil podaním zo dňa 9.5.2018, doručeným súdu dňa 10.5.2018, označeným ako príloha č. 1, ktorú pripojil k odvolaniu proti uzneseniu o zastavení konania vo veci samej, vedenému pod sp. zn. 7C/29/2017. V podaní zo dňa 9.5.2018 ako žalovaného uviedol už Obec Borovce, Obecný úrad Borovce, v zastúpení starostom obce. Opätovne odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/8/2015 zo dňa 4.11.2015 a

na uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/212-86 zo dňa 31.3.2016 bez toho, aby uviedol, prečo by mali byť listinnými dôkazmi preukazujúcimi opodstatnenosť jeho návrhu.

7. Uznesením č. k. 15C/4/2018-11 zo dňa 28.5.2018 súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Odvolanie žalobcu proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd odmietol uznesením č. k. 26Co/118/2018-38 zo dňa 11.9.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.9.2018. Odmietnutým odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť tak, ako keby k odvolaniu nedošlo, v danom prípade dňom 28.5.2018.

8. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobný nárok žalobcu je premlčaný, keďže žaloba bola súdu doručená dňa 27.4.2017 napriek tomu, že Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava rozhodnutím č. k. XXXX/XXXXX/X zo dňa 6.6.2011 zamietlo žalobcovi príspevok na bývanie. Žaloba bola teda podaná po márnom uplynutí 3-ročnej premlčacej doby podľa § 100 a nasl. Občianskeho zákonníka. Skutočnosť, že žalobca žije v zime a v špine, nie je vecou žalovanej, ale problémom žalobcu, ktorý si spôsobil svojou nedôslednosťou a aroganciou voči viacerým inštitúciám. Proti žalobcovi sú vedené viaceré exekúcie, preto je jeho nehnuteľnosť zaťažená viacerými exekučnými záložnými právami a bola mu prerušená dodávky vody, plynu a elektrickej energie. Zamestnanci obce sa k žalobcovi vždy zachovali korektné a profesionálne, a to napriek jeho arogantnosti. Žalovaná ako dôkaz hrubého, hanlivého, arogantného a osočujúceho správania žalobcu predložila časť písomnej a emailovej korešpondencie žalobcu adresovanej žalovanej. Na základe uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 20S/21/2012 konala žalovaná ihneď, keďže dňa 1.7.2016 vyzvala žalobcu na odstránenie nedostatkov jeho podania do 15 dní od prevzatia výzvy, ktorú si žalobca prevzal dňa 13.7.2016. Nakoľko žalobca nespolupracoval v lehote stanovenej žalovanou na odstránenie väd podania, žalovaná mu listom zo dňa 31.8.2016, ktorý si žalobca prevzal až dňa 1.10.2016, oznámila, že jeho podanie sa považuje za nepodané. Žalobca je permanentným neplatičom poplatku za odpad už od roku 2003.

9. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie iba v rozsahu nevyhnutom pre rozhodnutie vo veci samej, a to podstatným obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. PN 11Cb/32/2003, uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016, rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. j. X. zo dňa 10.8.2011, rozhodnutím dekanke Trnavskej univerzity v Trnave, Právnickej fakulty zo dňa 13.6.2019, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 29.11.2018, oznámením Sociálnej poisťovne zo dňa 4.6.2019, časťou výpisu z účtu stavebného sporenia k 31.12.2018, výzvou obce zo dňa 1.7.2016, oznámením žalovanej zo dňa 31.8.2016, písomnými podaniami žalobcu adresovanými žalovanej a emailmi žalobcu zaslanými žalovanej, výpisom z LV č. XXX pre kat. úz. S., oznamom žalovanej zo dňa 18.7.2011, prehľadom nedoplatkov zo dňa 17.3.2020, ďalším obsahom spisového materiálu, ako aj vyjadreniami strán sporu, a zistil tento skutkový stav:

10. Súdu je z jeho úradnej činnosti známe, že predmetom sporu vedeného Okresným súdom Piešťany sp. zn. PN 11Cb/32/2003 bol žalobný nárok spoločnosti S.O.S. financ, spol. s r. o. proti O. W. o zaplatenie sumy 155.000,- Sk s príslušenstvom. Súd rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 11Cb 32/03-122 zo dňa 26.1.2006, ktorým vyhovel žalobe, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.3.2006.

11. Dôkaz obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11Cb 32/2003 nebol vôbec navrhnutý, avšak žalobca vo svojich podaniach opakovane uvádzal aj túto spisovú značku. Konajúci súd sa preto obmedzil na zistenie predmetu sporu, strán sporu a na spôsob rozhodnutia vo veci samej, čo bolo postačujúce pre zistenie, že právny spor vedený Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 11Cb 32/2003 vôbec nesúvisí s predmetným sporom sp. zn. 7C/29/2017, a preto vyjadrenia žalobcu v toto spore, v časti, v ktorej odkazuje na spor vedený tunajším súdom pod sp. zn. 11Cb/32/2003, nie sú na účely zistenia skutkového stavu vo veci sp. zn. 7C/29/2017 relevantné.

12. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2016, uložil Obecnému úradu Borovce povinnosť konať vo veci odvolania navrhovateľa O. W. proti platobným výmerom č. 220 zo dňa 14.3.2011 a č. 271 zo dňa 2.3.2011. Krajský súd tak rozhodol v rámci konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy na základe právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým bol v danom prípade Najvyšší súd Slovenskej republiky, vyjadreného v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/8/2015 zo dňa 4.11.2015, ktorým odvolací

súd zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/2012-86 zo dňa 23.9.2014 o zastavení konania a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

13. Žalovaná výzvou zo dňa 1.7.2016, doručenou žalobcovi dňa 13.7.2016, vyzvala žalobcu na odstránenie nedostatkov jeho podania vo veci platobného výmeru č. 271 do 15 dní s poučením, že ak tak neurobí, jeho podanie sa bude považovať za nepodané. Oznámením zo dňa 31.8.2016, doručeným žalobcovi dňa 1.10.2016, žalovaná oznámila žalobcovi, že keďže žalobca nevyhovel výzve žalovanej na odstránenie nedostatkov podania (zrejme odvolania vo veci platobného výmeru č. 220), podanie žalobcu sa považuje za nepodané.

14. Žalovaná oznamom zo dňa 18.7.2011 oznámila Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany (ďalej aj ako len „ÚPSVaR Piešťany“), že k 18.7.2011 evidovala voči žalobcovi nedoplatok na dani z nehnuteľnosti v sume 805,37 eura, ktorý evidovala od roku 2003 až k 18.7.2011. Oznam bol ÚPSVaR Piešťany doručený osobne dňa 19.7.2011. Žalovaná eviduje voči žalobcovi v súčasnosti ešte vyššie nedoplatky na dani z nehnuteľnosti.

15. ÚPSVaR Piešťany, odbor sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím č. XXXX/XXXXX/X zo dňa 6.6.2011 priznal žalobcovi preddavkovo dávku v hmotnej núdzi a príspevky v sume 62,50 eura. Zároveň rozhodol, že žalobca nespĺňa nárok na príspevok na bývanie, nakoľko nemá uhradené náklady spojené s bývaním, nepredložil doklad o zaplatení týchto nákladov za predchádzajúcich šesť po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov, resp. nepreukázal uznanie dlhu a dohodu o splátkach v prípade, že má nedoplatky spojené s úhradou nákladov spojených s bývaním. Pri podaní žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi žalobca dňa 18.5.2011 požiadal aj o príspevok na bývanie od 1.5.2011, odmietol však predložiť ÚPSVaR Piešťany ďalšie doklady potrebné pre posúdenie hmotnej núdze. ÚPSVaR Piešťany preto vyžiadala od žalovanej informáciu o evidencii daní a poplatkov žalobcu, pričom z oznámenia žalovanej ÚPSVaR Piešťany zistil, že žalovaná k 18.7.2011 evidovala voči žalobcovi nedoplatok na dani z nehnuteľnosti v sume 805,37 eura. Výška príspevku na bývanie v danom čase bola 55,80 eura mesačne.

16. Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava rozhodnutím č. j. X. zo dňa 10.8.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.10.2011, zamietlo odvolanie žalobcu a potvrdilo rozhodnutie ÚPSVaR Piešťany, odboru sociálnych vecí a rodiny č. XXXX/XXXXX/X zo dňa 6.6.2011. Odvolací orgán uzavrel, že žalobca nemá nárok na príspevok na bývanie, i keď je vlastníkom rodinného domu, pretože nespĺňa jednu zo zákonných podmienok pre priznanie príspevku na bývanie, pretože má nedoplatky na úhrade nákladov spojených s bývaním, pričom na vyžiadanie úradu nepredložil doklad o zaplatení týchto nákladov za predchádzajúcich šesť po sebe nasledujúcich kalendárnych mesiacov, resp. nepreukázal uznanie dlhu a dohodu o splátkach.

17. Dekanka Trnavskej univerzity v Trnave, Právnickej fakulty rozhodnutím zo dňa 13.6.2019 prijala žalobcu na dennú formu štúdia v bakalárskom stupni vysokoškolského štúdia v študijnom odbore právo v akademickom roku 2019/2020, v štandardnej dĺžke štúdia v trvaní 3 rokov. Žalobcovi bol s účinnosťou od 1.1.2019 zvýšený starobný dôchodok na sumu 313,70 eura mesačne, pričom reálne mu bol vyplácaný dôchodok v sume 241,28 eura, a to po odpočítaní zrážok na základe viacerých exekučných príkazov. Zostatok na účte stavebného sporenia žalobcu k 31.12.2018 zodpovedal sume 63,16 eura. Žalobca je vlastníkom domu spolu s pozemkami, zapísanými na LV č. XXX pre kat. úz. S., obec S., okres M., ktoré sú zaťažené viacerými exekučnými záložnými právami, ako aj daňovými záložnými právami.

18. Žalobca doručil žalovanej pred začatím tohto sporu množstvo písomných a emailových podaní, ktoré obsahovali hrubo urážlivé, arogantné a hanobiace vyjadrenia bez vecného obsahu (č. I. 132-146 súdneho spisu).

19. Žalobca na pojednávaní dňa 19.5.2020 predniesol súdu, že žalobu podal v zákonnej lehote, že žalovaná, v zastúpení starostom, poskytla ÚPSVaR Piešťany nesprávne informácie o tom, že má dlhy, čo malo za následok, že mu ÚPSVaR Piešťany nepriznal príspevok na bývanie. V skutočnosti však nebol dlžný ani cent, nemieni tolerovať postup obce, ktorým obec obchádzala zákon. Dokonca z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/8/2015 zo dňa 4.11.2015 vyplýva, že obec nekonala v súlade so zákonom. Bol na polícii vo veci trestného oznámenia, ktoré podal proti osobe starostu obce vo veci poškodenia zdravia. Namiesto toho, aby sa starosta žalovanej vyjadril k predmetu trestného oznámenia, počas výsluchu uviedol, že žalobca spaľoval na dvore komunálny

odpad, hoci starosta nepredložil o tom žiadny dôkaz. Predmetný žalobný nárok odvodzuje žalobca aj od rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016, pretože v tomto rozhodnutí je skonštatované, že starosta obce konal v rozpore so zákonom, obec vychádzala z výmery pozemku žalobcu 1700 m² napriek tomu, že jeho skutočná výmera je 1680 m². Je pravdou, že žalobca podnikal ako SZČO, avšak v okrese Trnava, potom zo zákona došlo k zlučovaniu živností pod trvalý pobyt podnikateľa, preto následne žalobca spadal pod pôsobnosť Okresného úradu Piešťany, živnostenský odbor. V Borovciach nikdy nepodnikal vo svojom dome. Žalovaná nepreukázala, že nekonala nezákonne, nemá v záujme komunikovať s občanmi, všetko, čo napísala, sú samé balasty. Pokiaľ súd žalobe nevyhovie, žalobca sa bude domáhať svojich práv.

20. Žalovaná na pojednávaní dňa 19.5.2020 predniesla súdu, že konala v súlade so zákonom, poskytla o žalobcovi pravdivé informácie. Žalobca už niekoľko rokov pred rokom 2011 neplatil dane a poplatok za komunálny odpad. O nároku na príspevok na bývanie rozhoduje ÚPSVaR, a preto obec nenesie priamu zodpovednosť za rozhodnutie, ktorým ÚPSVaR nepriznal žalobcovi príspevok na bývanie. Skutočnosť, že žalobca býva bez elektriny, bez vody a v špine, nie je vinou žalovanej, ani iných spoločností a orgánov, ktoré uvalili exekúcie na žalobcu, čo vyplýva aj z listu vlastníctva, ktorý žalovaná doručila súdu. Každý človek, ktorý žije v tejto spoločnosti, by sa mal riadiť pravidlami tejto spoločnosti. Žalobca ich však nedodríava, rovnako nedodríava ani všeobecné záväzné nariadenia obce, ani ďalšie normy. Žalovaná postupovala zákonne a nevraživosť žalobcu voči inštitúciám žalovanej možno prameni z jeho nevraživosti k osobe starostu žalovanej, pričom do okamihu, kým sa stal starostom, starostu označoval žalobca za priateľa. Nie je pravdou, že starosta žalovanej nekomunikuje s občanmi. Starosta žalovanej nekomunikuje iba so žalobcom. Problémy medzi stranami sporu nastali vtedy, čo bol žalobcovi doručený prvý výmer o jeho povinnosti zaplatiť daň, ktorý výmer podpísal súčasný starosta žalovanej. Nevraživosť žalobcu voči osobe starosti žalovanej vyplýva aj z obsahu jeho korešpondencie, ktorú žalovaná doručila súdu.

21. Súd vec právne posúdil nasledovne:

22. Podľa § 420 ods. 1 a 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosť sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

23. Podľa § 442 ods. 1 a 3 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

24. Dôkazné bremeno v civilnom sporovom konaní o náhradu škody znáša žalobca, ktorý musí preukázať nielen vznik škody, ale musí preukázať splnenie všetkých štyroch kumulatívnych zákonných atribútov zodpovednosti za škodu, ktorými sú 1.) protiprávne konanie žalovanej, 2.) zavinenie tohto protiprávneho konania žalovanej, 3.) vznik škody a 4.) priamy príčinný vzťah (kauzálny nexus) medzi zavineným protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody.

25. Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

26. Podľa § 2 zákona č. 514/2003 Z. z., na účely tohto zákona a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, b) orgán verejnej moci je 1. štátny orgán, 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

27. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

29. Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

30. Podľa § 216 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

31. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

32. Vykonaným dokazovaním listinami, a to podstatným obsahom spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. PN 11Cb/32/2003, uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016, rozhodnutím Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. j. X. zo dňa 10.8.2011, rozhodnutím dekanu Trnavskej univerzity v Trnave, Právnickej fakulty zo dňa 13.6.2019, rozhodnutím Sociálnej poisťovne zo dňa 29.11.2018, oznámením Sociálnej poisťovne zo dňa 4.6.2019, časťou výpisu z účtu stavebného sporenia k 31.12.2018, výzvou obce zo dňa 1.7.2016, oznámením žalovanej zo dňa 31.8.2016, písomnými podaniami a emailmi žalobcu zaslanými žalovanej, výpisom z LV č. XXX pre kat. úz. S., oznamom žalovanej zo dňa 18.7.2011, prehľadom nedoplatkov zo dňa 17.3.2020, ďalším obsahom spisového materiálu, ako aj vyjadreniami strán sporu, súd mal za preukázané, že žalobca dňa 18.5.2011 požiadal ÚPSVaR Piešťany, odbor sociálnych vecí a rodiny o pomoc v hmotnej núdzi aj o príspevok na bývanie od 1.5.2011, keďže je vlastníkom rodinného domu. Pri podaní žiadosti ho ÚPSVaR Piešťany vyzval na predloženie ďalších dokladov potrebných pre posúdenie splnenia zákonných podmienok pre priznanie príspevku na bývanie, preto ÚPSVaR Piešťany požiadal žalovanú, v územnom obvode ktorej vlastní žalobca dom, o oznámenie, či žalovaná eviduje voči žalobcovi nedoplatky na daniach a poplatkoch. Žalovaná následne oznámila ÚPSVaR Piešťany, že eviduje voči žalobcovi k 18.7.2011 nedoplatok na daniach v sume 805,37 eura, pričom nedoplatky eviduje už od roku 2003. ÚPSVaR Piešťany, odbor sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím č. XXXX/XXXXX/X zo dňa 6.6.2011 priznal žalobcovi preddavkovo dávku v hmotnej núdzi a príspevky v sume 62,50 eura. Zároveň rozhodol, že žalobca nespĺňa nárok na príspevok na bývanie. Proti rozhodnutiu ÚPSVaR Piešťany zo dňa 6.6.2011 podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodlo Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava rozhodnutím č. j. X. zo dňa 10.8.2011, ktorým odvolanie žalobcu zamietlo a napadnuté rozhodnutie ÚPSVaR Piešťany zo dňa 6.6.2011 potvrdilo. Rozhodnutie Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 10.8.2011 nadobudlo právoplatnosť dňa 3.10.2011.

33. Žalobca podal odvolanie proti platobným výmerom žalovanej č. 220 zo dňa 14.3.2011 a č. 271 zo dňa 2.3.2011, o ktorých odvolaniach žalovaná opomenula rozhodnúť, preto, na základe návrhu žalobcu v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2016, uložil Obecnému úradu Borovce povinnosť konať vo veci odvolania žalobcu proti týmto platobným výmerom. Žalovaná následne vyzvala žalobcu na odstránenie väd odvolania proti týmto výmerom v lehote 15 dní, na ktoré žalobca nereagoval, preto mu žalovaná oznámila, že podania (odvolania) považuje za nepodané.

34. V tomto spore sa žalobca domáha od žalovanej náhrady škody vo výške nepriznaného príspevku na bývanie za obdobie od 1. mája 2011 do 1. júla 2013 v celkovej sume 1.450,80 eura, ktorý mu nebol, podľa jeho presvedčenia, priznaný z dôvodu, že ÚPSVaR Piešťany rozhodoval na základe oznámenia žalovanej, v ktorom žalovaná uviedla nepravdivú informáciu o existencii nedoplatku žalobcu na daniach v sume 805,37 eura. Žalobca mal preto za to, že žalovaná zavinila, že mu nebol priznaný príspevok na bývanie, čím mu mala vzniknúť škoda vo výške nepriznaného príspevku za rozhodné obdobie.

35. Na daný prípad nebolo možné aplikovať zákon č. 514/2003 Z. z. už len z dôvodu, že žalobca považoval za nezákonné oznámenie (oznam) žalovanej, ktoré bolo jedným z podkladov pre rozhodnutie ÚPSVaR Piešťany o nepriznaní príspevku na bývanie žalobcovi. Keďže oznámenie obce nie je rozhodnutím, nemôže byť považované za nezákonné rozhodnutie na účely citovaného zákona, preto neprichádza do úvahy zodpovednosť štátu ani zodpovednosť obce za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci podľa tohto zákona. V rámci konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy bola síce

žalovanej uložená povinnosť konať vo veci odvolania žalobcu proti platobným výmerom č. 220 zo dňa 14.3.2011 a č. 271 zo dňa 2.3.2011, avšak žalobný nárok žalobca neodvodzoval od nečinnosti obce. O nepriznaní príspevku na bývanie nerozhodla žalovaná, ale iný orgán verejnej moci, konkrétne ÚPSVaR, rozhodnutie ktorého bolo potvrdené Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 3.10.2011. Tieto rozhodnutia neboli zrušené ako nezákonné žiadnym príslušným štátnym orgánom.

36. Nepostačujúca je argumentácia žalobcu spočívajúca v jeho tvrdení, že žalovaná nepreukázala, že nepostupovala nezákonne. Dôkazné bremeno v konaní o náhradu škody v danom prípade znáša žalobca, ktorý musí preukázať nielen vznik škody, ale musí preukázať splnenie všetkých štyroch kumulatívnych zákonných atribútov zodpovednosti za škodu, ktorými sú 1.) protiprávne konanie žalovanej 2.) zavinenie tohto protiprávneho konania žalovanou, 3.) vznik škody a 4.) priamy príčinný vzťah (kauzálny nexus) medzi zavineným protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody. Žalobca toto dôkazné bremeno neunesol, predovšetkým nepreukázal, že by žalovaná poskytla ÚPSVaR Piešťany nepravdivú informáciu o nedoplatkoch žalobcu na daniach, a už vôbec nie, že v priamej príčinnej súvislosti s touto informáciou mu vznikla škoda vo výške nepriznaného príspevku na bývanie. Z rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 10.8.2011, ktoré rozhodovalo o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu ÚPSVaR Piešťany zo dňa 6.6.2011, vyplýva, že samotný žalobca podmietol predložiť ÚPSVaR Piešťany všetky potrebné doklady nevyhnutné pre posúdenie jeho nároku na príspevok na bývanie.

37. K tvrdeniam žalobcu, že v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/21/2012-103 zo dňa 31.3.2016 je skonštatované, že starosta obce konal v rozpore so zákonom, že obec vychádzala z výmery jeho pozemku 1700 m² napriek tomu, že jeho skutočná výmera je 1680 m², konajúci súd poznamenáva, že takéto zistenia, resp. závery nie sú uvedené v žiadnom rozhodnutí, na ktoré odkazoval žalobca v tomto spore, ani v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžf/8/2015 zo dňa 4.11.2015, ktoré predchádzalo vydaniu predmetného uznesenia krajského súdu dňa 31.3.2016.

38. Nakoľko žalovaná vzniesla námietku premlčania pre uplatnenie nároku žalobcu na náhradu škody, súdu nezostávalo nič iné, iba skonštatovať, že žalobný nárok na náhradu škody si žalobca uplatnil po uplynutí zákonnej 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby, keďže žaloba bola súdu doručená dňa 27.4.2017 napriek tomu, že o nepriznaní príspevku na bývanie sa musel žalobca dozvedieť najneskôr dňom právoplatnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. j. X. zo dňa 10.8.2011, t. j. dňom 3.10.2011. O existencii neskoršieho rozhodnutia o nepriznaní príspevku na bývanie za rozhodné obdobie sa žalobca nezmienil. Keďže žalobca sa domáha žalobou náhrady škody za nepriznaný príspevok na bývanie za obdobie od 1.5.2011 do 1.7.2013, súd uzavrel, že žalobca podal žalobu nielen po uplynutí zákonnej 2-ročnej subjektívnej doby, ale aj po uplynutí 3-ročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá začala plynúť od okamihu, kedy mu mala škoda reálne vzniknúť.

39. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súdu neostávalo nič iné, iba žalobu zamietnuť, keďže nárok na náhradu škody si žalobca uplatnil až po uplynutí subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby, žalovaná namietla premlčanie, na čo súd musel prihliadnuť (§ 100 ods. 1 OZ). Žalobca navyše neunesol dôkazné bremeno, keďže dokazovaním nebolo preukázané kumulatívne splnenie všetkých štyroch atribútov pre zodpovednosť za škodu, ktorými sú 1.) protiprávne konanie žalovanej, 2.) zavinenie tohto protiprávneho konania žalovanej, 3.) vznik škody a 4.) priamy príčinný vzťah (kauzálny nexus) medzi zavineným protiprávnym konaním žalovanej a vznikom škody.

40. Ďalšie argumenty strán sporu konajúci súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu strán sporu, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, konajúci súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou, akými sú tvrdenia a vyjadrenia strán sporu o životných podmienkach žalobcu a o ich príčinách, ďalej posudzovanie správnosti a zákonnosti vyrubenia dane z nehnuteľnosti,

znanosti zákonov starostom žalovanej či dokonca súdu, ba aj konajúcej sudkyne, o hanlivom, urážlivom a arogantnom správaní žalobcu k žalovanej, k starostovi žalovanej, k ostatným inštitúciám a o ich príčinách a pod.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

44. Žalovaná bola vo veci plne úspešná, preto podľa § 255 ods. 1 CSP by jej mal súd priznať nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. Nakoľko sa však žalovaná náhrady trov konania výslovne vzdala, za použitia základných princípov podľa čl. 4 ods. 2 CSP (analógia) a čl. 17 CSP (hospodárnosť konania), v spojení s § 262 ods. 2 CSP, súd žalovanej náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

45. Iba pre úplnosť súd poznamenáva, že žalobca doručil súdu viacero podaní, ktoré adresoval k spisovej značke 7C/29/2017, v ktorých ako žalovaného označil Okresný súd Piešťany, ktorými podaniami sa nedomáhal uloženia povinnosti obci Borovce, ale uloženia povinnosti buď zákonnej sudkyňi alebo vyššej súdnej úradníčke konajúcich a rozhodujúcich vo veci sp. zn. 7C/29/2017 alebo dokonca predsedovi Okresného súdu Piešťany. Keďže tieto podania sa týkali iného žalovaného a iného predmetu sporu, než sú strany a predmet tohto sporu (sp. zn. 7C/29/2017), podania, ktorými sa žalobca domáhal uloženia povinnosti sudkyňi alebo vyššej súdnej úradníčke (kópie podaní zažurnalizované na č. I. 97-99 a na č. I. 107-110 súdneho spisu), konajúci súd dňa 19.2.2020 (č. I. 105 spisu) založil do spisu sp. zn. 6C/2/2020, keďže žalobe žalobcu proti Okresnému súdu Piešťany, ktorou sa domáhal uloženia povinnosti sudkyňi a vyššej súdnej úradníčke pre ich procesný postup v súdnom spore sp. zn. 7C/29/2017, bola v podateľni tunajšieho súdu už skôr pridelená spisová značka 6C/2/2020. Žalobe, ktorou sa žalobca domáhal uloženia povinnosti predsedovi Okresného súdu Piešťany vylúčiť „sfašovanú listinu“ (kópia zažurnalizovaná na č. I. 103-104 súdneho spisu), bola náhodným výberom v podateľni súdu pridelená nová spisová značka: 22C/21/2020, a to na základe pokynu sudkyne zo dňa 13.3.2020 (č. I. 118 súdneho spisu). Keďže tieto podania boli podaniami v iných veciach, súd sa nimi v tomto súdnom spore viac nezaoberal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).